

[...]

5. Επειδή, όπως προκύπτει από το κείμενο της προσβαλλομένης πράξεως (στοιχείο ε1), αλλά και από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, η περιοχή ασκήσεως της επίμαχης λατομικής δραστηριότητας, εμβαδού 103 περίπου στρεμμάτων, ευρίσκεται στην ευρύτερη περιοχή της λίμνης Κορώνειας, η οποία εντάσσεται στο διεθνούς σημασίας υδροτοπικό οικοσύστημα των λιμνών Κορώνειας- Βόλβης, περιλαμβανόμενο στον πίνακα υγροτόπων της Συμφωνίας Ραμσάρ, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. δ/τος 191/1974 (Α' 350). Για την προστασία του οικοσυστήματος αυτού εξεδόθη η υπ' αριθ. 6919/2004 κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, ΠΕΧΩΔΕ, Γεωργίας και Μακεδονίας-Θράκης «Χαρακτηρισμός των λιμναίων, χερσαίων και υδάτινων περιοχών του υδροτοπικού συστήματος (των λιμνών Βόλβης-Κορώνειας και Μακεδονικών Τεμπών ως «Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων των λιμνών Κορώνειας-Βόλβης και των Μακεδονικών Τεμπών» και καθορισμός ζωνών προστασίας και καθορισμός χρήσεων, όρων και περιορισμών δόμησης» (Δ' 248), με την οποία οριοθετήθηκε ο εν λόγω υγρότοπος και διαιρέθηκε σε ζώνες προστασίας και χρήσεων. Όπως αναφέρεται και στο ανωτέρω στοιχείο της προσβαλλομένης πράξεως, η επίμαχη δραστηριότητα εντάσσεται στην Γ' Ζώνη Προστασίας της εν λόγω κ.υ.α. Στην περιοχή αυτή, κατά το άρθρο 3 παρ. 6 της κ.υ.α., επιτρέπονται, κατ' αρχήν, όλα τα έργα και οι δραστηριότητες, συμφώνως, προς την ισχύουσα νομοθεσία και τις κείμενες διατάξεις. Κατ' εξαίρεση απαγορεύονται, μεταξύ άλλων, οι ομάδες έργων και δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στις υποκατηγορίες 1 και 2 της πρώτης κατηγορίας της κ.υ.α. Η.Π. 15393/2332/5-8-2002 (Β' 1022), η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 4 του ν. 1650/1986, Α' 160 μετά την αντικατάστασή του με τον ν. 3010/2002, Α' 91, εκτός από τις αναφερόμενες στις διατάξεις του εν λόγω άρθρου 3 παρ. 6 ομάδες έργων και δραστηριοτήτων των ανωτέρω υποκατηγοριών, οι οποίες επιτρέπονται με τις προβλεπόμενες στις διατάξεις αυτές προϋποθέσεις. Ειδικότερα, συμφώνως προς τις διατάξεις αυτές, τα έργα και οι δραστηριότητες της 5ης ομάδος, στην οποία περιλαμβάνονται οι εξορυκτικές δραστηριότητες, εμπίπτουν, κατ' αρχήν, στην απαγόρευση, από την οποία εξαιρούνται, κατά τα οριζόμενα στην περ. 2 ε της ως άνω παρ. 6 του άρθρου 3 της κ.υ.α., οι δραστηριότητες της υποκατηγορίας 2, μεταξύ των οποίων «λοιπές εξορυκτικές δραστηριότητες» που ασκούνται επί εκτάσεως μικρότερης από 500 στρέμματα, όπως η επίμαχη, μόνον, όμως, εφ' όσον «εξυπηρετούν εγκεκριμένα έργα που υλοποιούνται στην περιοχή ή καλύπτουν αποκλειστικά τοπικές ανάγκες, με την προϋπόθεση ότι το εξορυκτικό μέτωπο δεν είναι ορατό από την ζώνη Α'».

6. Επειδή, με την προσβαλλομένη πράξη, που εξεδόθη μετά την έναρξη ισχύος της κ.υ.α. 6919/2004, ενεκρίθη, κατά τα ήδη εκτεθέντα, η άσκηση εξορυκτικής, κατά την έννοια της εν λόγω κ.υ.α., δραστηριότητας, δηλαδή λατομικής δραστηριότητας με επιφανειακή εξόρυξη, στην ζώνη Γ' προστασίας του Εθνικού Πάρκου Κορώνειας-Βόλβης. Δεδομένου, όμως, ότι, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, η άσκηση της δραστηριότητας αυτής είναι μεν, κατ' αρχήν, επιτρεπτή στην ως άνω ζώνη, εν όψει του εμβαδού της επίμαχης λατομικής εκτάσεως, μόνον, όμως, με την συνδρομή συγκεκριμένων προϋποθέσεων, έπρεπε, πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως, να εξετασθεί ειδικώς το στοιχείο αυτό, να διατυπωθεί σαφής περί τούτου κρίση και να διαληφθούν αντίστοιχοι όροι, αν συνέτρεχε νόμιμη περίπτωση. Εν προκειμένω, όμως, ούτε στην προσβαλλομένη πράξη ούτε στην εγκρινόμενη με αυτήν Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα με ημερομηνία Δεκέμβριος 2003, περιλαμβάνονται σχετικές εκτιμήσεις και κρίσεις, ούτε, άλλωστε προκύπτει από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου η συνδρομή των οριζομένων στην κ.υ.α. ως άνω προϋποθέσεων. Μάλιστα,

ουδὸλως προκύπτει ὅτι ελήφθη υπ' ὄψιν ἡ ἐν λόγῳ κ.υ.α., ἡ ὁποία δὲν μνημονεύεται στὴν προσβαλλόμενη πράξη οὔτε στὴν Μ.Π.Ε., στὴν ὁποία, ἀντιθέτως, ἐκτίθεται (σ. 16) ὅτι, μετὰ ἀπὸ ἐπεξεργασία σε πλησιόχωρο ἐργοστάσιο συγγενικῆς ἐταιρείας, τὸ τελικὸ προϊόν θὰ διατίθεται, μετὰξὺ ἄλλων, στο ἐξωτερικὸ, ἐνῶ, σύμφωνα με τὴν κ.υ.α., ἡ ἐξορυκτικὴ δραστηριότητα στὴ συγκεκριμένη ἐκταση ἐπιτρέπεται, κατὰ τὰ προαναφερόμενα, μόνον γιὰ τὴν κάλυψη ἀποκλειστικῶς τοπικῶν ἀναγκῶν ἢ τὴν ἐξυπηρέτηση ἔργων ἐκτελουμένων στὴν περιοχή. Συνεπῶς, ἡ προσβαλλομένη πράξη δὲν εἶναι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, νόμιμη καὶ πρέπει γιὰ τὸν λόγῳ αὐτόν, ὁ ὁποῖος βασιμῶς προβάλλεται με τὴν κρινομένη αἴτηση, νὰ ἀκυρωθεῖ, κατὰ παραδοχὴ τῆς αἰτήσεως. Κατόπιν τούτου, ἀποβαίνει περιττὴ ἡ ἐξέταση τῶν λοιπῶν προβαλλομένων λόγων ἀκυρώσεως, ἐνῶ πρέπει ἀπορριφθεῖ ἡ παρέμβαση.

[...]